

Nijmegen, 9 december 2014

Aan: Het college van Burgemeester en Wethouders van Nijmegen

Van: April Ranshuijsen, Raadslid GroenLinks

Betreft: Schriftelijke vragen, conform artikel 39 van het Reglement van Orde

Onderwerp: Geen fraudeur, toch boete.

De Nationale Ombudsman presenteerde op 4 december 2014 het rapport 'Geen fraudeur, toch boete'. Dit rapport over de Fraudewet, die fraudebestrijding met uitkeringen en gedragsverandering als doel heeft, toont aan dat:

- Het merendeel van de personen dat wordt beboet, niet doelbewust fraude pleegt.
- Boetes vaak gaan naar mensen die zich vergissen, iets verkeerd begrepen hebben, door omstandigheden te laat zijn of door fouten van de overheid zelf.
- De hoogte van veel boetes niet in verhouding staan tot de ernst van de overtredingen. Ook al biedt de wet op papier de mogelijkheid de boetes te matigen.
- Dit voor onzekerheid en wantrouwen van inwoners richting de overheid zorgt.
- De wet leidt tot onnodige stapeling van (geld)problemen bij uitkeringsgerechtigden.
- Deze wet in de praktijk niet voor een verhoogde pakkans voor echte fraudeurs zorgt.
- Stapeling van sancties bij onmacht en overmacht niet leidt tot gedragsverandering, maar problemen juist erger maakt.

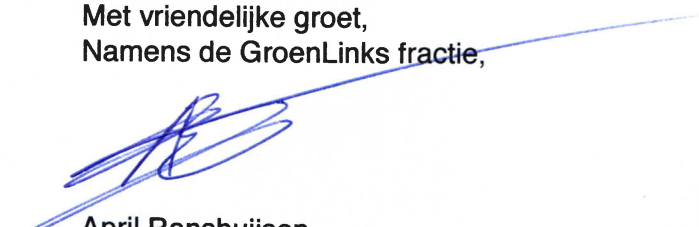
De conclusies en aanbeveling uit dit onderzoek bevestigen nogmaals de noodzaak tot zorgvuldige uitvoering van de Fraudewet.

Daarom stelt GroenLinks het college de volgende vragen:

1. Hoe vaak is in Nijmegen in 2013 en 2014 sprake geweest van 'fraude' rondom uitkeringen?
2. Welke criteria hanteert de gemeente om iets wel/niet als fraude te bestempelen en wat is het aantal mensen dat is aangemerkt als fraudeur?
3. Hoe vaak is gebruik gemaakt van de mogelijkheid een lagere sanctie op te leggen of slechts een waarschuwing te geven?
4. Hoe vaak komt het voor dat iemand op grond van vermeende fraude wordt uitgesloten van dienstverlening zoals bijvoorbeeld de schuldhulpverlening?
5. Hoe vaak zijn er bezwaarschriften ingediend en hoeveel zijn daarvan (gedeeltelijk) gegrond verklaart?
6. Hoe wordt maximaal rekening gehouden met de beslagvrije voet?
7. Is er reden om aan te nemen dat Nijmegen een uitzondering vormt op het landelijk beeld? Zo ja, waarom? Zo nee, wat gaat het college doen met de aanbevelingen van de Nationale Ombudsman? En op welke termijn?
8. Is het college bereid om in plaats van sancties te stapelen eerst persoonlijk contact te zoeken met de cliënt om de achterliggende oorzaak goed in kaart te brengen, maatwerk te verlenen en eventueel hulpverlening in te schakelen?

De fractie van GroenLinks ziet de antwoorden met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,
Namens de GroenLinks fractie,

April Ranshuijsen